

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἱερὰ Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Κουρὰ Μοναχῆς Ἡ Ανανέωσις τῆς Ἀφιερώσεώς μας

Τὴν 21η Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., Πέμπτη πρὸς Παρασκευή, ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν ἱερὰ Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

* * *

Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας, ὁ καὶ πνευματικὸς Πατέρας τῆς Ἀδελφότητος, ἐτέλεσε, πρὸς πνευματικὴ χαρὰ ὅλων τῶν παρισταμένων, τὴν Κουρὰν εἰς *Ρασοφόρον Μοναχὴν* τῆς Δοκίμου Ἀδελφῆς Γεωργίας, τὴν ὁποίαν προσήγαγε ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Ἰουστίνα Μοναχή. **Ἔ**λαβε τὸ ὄνομα Ταῖσία († Μνήμη: 8η Ὀκτωβρίου).

* * *

Στὴν Ὁμιλία του, στὸ τέλος τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἀναφέρθηκε στὸ βαθὺ νόημα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀκούσαμε στὸ Ἀπολυτίκιο: «...*Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις*». Ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὴν πτώσι τῶν Πρωτοπλάστων, ἔγινε πνευματικὰ νεκρός, διότι δὲν τὸν ζωοποιεῖ πλέον ἡ ἄκτιστος Χάρις τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο Θεός, στην άπειρη αγάπη Του, είχε θέσει ένα σχέδιο για την σωτηρία του πλάσματός Του... **Α**λλ' αυτό καθυστέρησε, διότι δεν εϋρίσκετο ακόμη τὸ πρόσωπο, τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτελοῦσε τὸν νέο Παράδεισο, τὴν νέα «γῆ» ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἐπλάττετο ὁ καινὸς ἄνθρωπος, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς μας.

Αὐτὴ ἡ «γῆ» ἦταν ἡ Θεοτόκος.

Καθαρισθεῖσα πλήρως ὑπὸ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα στὸν Εὐαγγελισμό, ὅταν εἶπε τὸ «**Ἰ**δοὺ ἡ δούλη Κυρίου γεννηθήτω μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου», ἡ Παναγία μας συνέλαβε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Απὸ τὴν νέα «γῆ» ἐπλάσθη ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς μας.

Απὸ τὸν Ἀδάμ προῆλθε πάλαι ποτὲ στὸν Παράδεισο ἡ Εὐα, καὶ τώρα ἀπὸ τὴν νέα Εὐα τὴν Παναγία μας, προέρχεται ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς μας...

Καὶ ἀπὸ τὸν νέο Ἀδάμ προέρχεται, διὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ **Νέο Γένος τῶν Ἀνθρώπων**, ὧσων δέχονται νὰ πιστεύσουν στὴν Ἁγία Τριάδα, στὴν Ἑνσαρκον Οἰκονομία, καὶ βαπτίζονται εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὰ θαυμάσια γράμματα καὶ τροπάρια τῆς Ἀκολουθίας, μᾶς ὑπενθυμίζουν, ὅτι ἐκπληρώνεται ἤδη ἡ «Οἰκονομία», δηλαδὴ τὸ ἀπ' αἰώνων σχέδιο τῆς σωτηρίας μας, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνῃ κοινωνὸς τῆς ἀκτίστου Δόξης καὶ Χάριτος τοῦ Κυρίου μας καὶ Θεοῦ μας. «**Οὕ**τω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολήται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»...

Ἄς ἐμβαθύνουμε στὸ **Μ**υστήριον τῆς **Ἑ**νσαρκώσεως. **Μ**ὴ πλησιάζουμε τὶς ἑορτές, καὶ μάλιστα αὐτὴ τῶν Χριστουγέννων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐτοιμαζόμεθα, μὲ μία συναισθηματικὴ καὶ ἀνθρωποκεντρικὴ διάθεσι, ἀλλὰ νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ τί ἔκανε ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς, καὶ γιατί τὸ ἔκανε, καὶ διὰ μέσου ποίου προσώπου τὸ ἔκανε... **Ν**ὰ ἐμβαθύνουμε, ὥστε ἡ ὑπαρξὶς μας νὰ πλημμυρίζῃ ἀπὸ ἀγάπη καὶ εὐγνωμοσύνη, καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ ἀνταποδώσουμε στὸν Κύριό μας θυσίες καὶ ἔργα εὐγνωμοσύνης, ἀγάπης ἀλλὰ καὶ μετανοίας, διότι λησμονοῦντες αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο, τοῦ

ὁποῖον ἀξίωσε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο, ἐμεῖς
συρόμεθα σὲ ἀνόητα πράγματα, ἐπίγεια καὶ
μάταια, ἀκόμη καὶ ἁμαρτωλὰ καὶ δαιμονι-
κά...

**«...Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ
ἐκπλήρωσις».**

Μποροῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἐπαναλαμβάνου-
με τὴν ἱστορία αὐτή... **Δ**ηλαδή, ὅπως ἡ Πανα-
γία μας εἰσηλθε εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων νὰ
προετοιμασθῇ νὰ γίνῃ ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
ἔτσι καὶ ἐμεῖς ἔχουμε τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ εἰσερχώμεθα
εἰς τὰ Ἅγια, δηλαδή στὴν Ἐκκλησία. **Δ**ιὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ἐν τοῖς Μυστηρίοις τῆς Ἐκκλησίας, μεταλαμβάνουμε
τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ Παναγία μας ἐτρέφετο ἀπὸ ἄκτιστον τροφήν, λένε οἱ Ἅγιοι
Πατέρες, ἀπὸ τὴν ἄκτιστον ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ζοῦσε ἐκεῖ, μέσα στὰ ἄδυστα τοῦ Ναοῦ...
Ἐμεῖς τρεφόμεθα ἀπὸ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Υἱοῦ Τῆς... **Κ**αὶ
μὲ αὐτὸ ἁγιαζόμεθα καὶ γινόμεθα κατοικητήρια τοῦ Πατρός,
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀνανεώνουμε τὴν
Ἀφιέρωσί μας. **Σ**ὲ κάθε Λειτουργία ὅπου μεταλαμβάνουμε τῶν
Ἀχράντων Μυστηρίων μὲ φόβο Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσι, ἀνανεώνου-
με τὴν Ἀφιέρωσί μας.

Ὅταν ἤμασταν νήπια, ἡ μητέρα μας μᾶς προσέφερε καὶ ἐμᾶς,
τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα, στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ. **Ἡ** Ἀφιέρωσίς μας
αὐτή, τὴν ὁποίαν ἐβίωσε καὶ ὁ Κύριός μας τότε στὴν Ὑπαπαντή,
καταστράφηκε... **Δ**ιότι ἐνῶ ἀφιερωθήκαμε στὸ Θεό, βαπτισθή-
καμε καὶ λάβαμε τὸ Θεοῦφαντο χιτῶνα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος,
ἐν συνεχείᾳ ἁμαρτήσαμε καὶ καταστρέψαμε τὸν χιτῶνα ἐκεῖνο
καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἀφιέρωσέως μας.

Τώρα μᾶς δίδεται ἡ χάρις νὰ ἀνανεώσουμε ἐκείνη τὴν Ἀφιέρω-
σι, ὅταν εἰσερχώμεθα προετοιμασμένοι στὸ Ναό, καὶ μετὰ
φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης κοινωνοῦμε τῶν Ἀχράντων
Μυστηρίων. **Σ**ὲ μᾶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ Εἵσοδος καὶ ἡ Ἀφιέρω-
σις ὡς μία συνεχής, ἰσόβιος πράξις, διότι ὡς ἀδύνατοι προδίδου-
με καὶ πάλι τὶς ὑποσχέσεις τῆς ἀφιέρωσέως μας.

Ἄς προσέχουμε λοιπὸν καὶ ἄς φροντίσουμε μὲ πνεῦμα μετα-
νοίας, μὲ συντριβή, μὲ διαρκῇ προσευχῇ καὶ ἐγρήγορσι, νὰ μὴν

χάσουμε αὐτὸ πὺν κερδίζουμε σὲ κάθε Λειτουργία, ὥστε νὰ πορευώμεθα ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν, καὶ νὰ φθάσουμε σιγά-σιγά στὴν δόξα, στὸ Φῶς, στὴν ἀγαλλίασι, στὴν θέωσι, στὴν κατάστασι αὐτὴ δηλαδὴ ὅπου δὲν ζοῦμε ἐμεῖς ἀλλὰ ζῇ ἐν ἡμῖν ὁ Χριστός...

† Γ.Γ.Μ.

